Бекярщина (сто) бекярство: Векеми се добдяло от овая бекярщина. М. 344.

Бела — ня (сто) бяда, нужда, напаст, пакост. Белати в' туфбата. посл. Шрабрюз, бурифора.

Белалия, прил. нелъж. бедствен, пратеоръдив, пасен. 2) който произвежда, причинява бедствия, напасти, пакости.

Бел (чет) — ова (сто), мало от Гръбнакът на животните, гръбнак.

Бела дона, раст. два и три вида обикновенната казва се и Сладкий бурен; разваляка в. бъглака, пенка, куче гроздье. вр. и Сапарина.

Беладжия (сто) пакостник, напастник, който прави бели, пакости.

Белбар, — ин, (чет) бръснар.

Белбарница (сто) бръснарница, бръсмарница.

Белберия (сто) тоже що белбарница.

Белвица (сто) в. бялвица.

Бендар (чет) неоф. лизгар, с' който копаят или дигат земята; дикел.

Белезик (чет) 1) Гривна. 2) Клапа, щи, окова за ръцете му белезници, на крака му тежки клапи. Пс. на пушката белезикъ, гривначе.

Белезче (сто) — ета (сто) гривнички, клапи, окови за ръцете: докараха го с' белезчета.

Белке, белки, белким. нар. 1)Ега, може (дано), дано би белки не умрам! М. 15. белки идщо господ на полюре. М. 55. ма белки тия не е повинни. М. 79. почакай белки дойде — ега дойде, може да дойде. 2) Нема, нема (може от черк. Сема) нема, нима. Белки не знаеш, нъма не знаеш, та нема не знаеш. нима не си ходил, нима не видял. 3) Мигар, негер, и) ли употребява се при запитване и за уверяване, белки тъй? белки и ти. тъй ли? мигар и ти. 4) Някои от новите писатели употребяват вместо беки, белки — разв. Не е ли против употребата белването на стари или нови думи от Слав. корен, когато те по корените си и по сложението си не допущат да се разбира друго идещо костомо отговаря на мисъла; това би показвало незнание или невнимание на българ. язик. Само когато тая дума се употребя и при някое случайно повторение на истата дума, и то когато тая дума води смисъла, тогава може излишната от употребление или нова и от Слав. корен да се допусне за по-голяма сила на смисъла и за отличаване от монотонното повтаряне на обикновенната дума; но и то насторед съчинението и стихъ.

Бел пастарма, сушеница или соленица от рибите, месата от гръбнакът.

Бел суклуз. вр. Скопанецто.

Белялия, прил. нелъж. тоже що белалия. напастник, пакостник, за човек който може да е напакости, да е направи или докара зло. Този човек е белялия. 2) За работа, тая работа е белялия, т. е. ужка, мъчна, мъгорлия; опасна, пременлива. 3) —— (сто) лично белялия, от село то бяла бъленчаник.

Белгерлик, — лък (чет) бръснарство.

Белечче, в. белезче.

Беледия (сто) градското управление, или градский съвет в' някой град.

Беледия (сто) плат някакъв кутежки: шестостоки басмачки, три душата беледии. М. 120.

Белезия (сто) тоже що белезик. колба, от колко гривна, халка, 1) браслет, гривна. 2) клапи, окови за ръцете. нарячник. Бъкачи на новото, дребен сидефир на гърлото, белечки на ръцете. М. 518.

Белечица (сто) в. белезия. Да бъдат ръцете, черни белечици. В. 294.

Белеуте, е, о, — и (чет) в. бъдъуте.

Белеуе, в. бъдъуе (стъ под сядлото.

Белеме (сто) плат цветурят на коня на гръбнакъ.

Белли, прил. и нар. явен, явно, очевидно: то прикаска белли я. то белли сега я. Зк. 20: 84. явно е, то личи.

Белте в. пелте.

Белтек (чет) в. пелтек.

Белч, ши. гл. дл. обявам, мъгля, мъгцъ: запали му свещ, че му дай вяще да бели. посл.

Белли баш, труд между личности.

Бел (чет) — ова (сто), мало от Гръбнакът на животните, гръбнак.

Бела дона, раст. два и три вида обикновенната казва се и Сладкий бурен; разваляка в. бъглака, пенка, куче гроздье. вр. и Сапарина.

Беладжия (сто) пакостник, напастник, който прави бели, пакости.

Белор (чет) чисто стъкло, кристал

Белорец, а, о, — и (чет) от кристалско стъкло.